

Internetconsultatie Concept Aanvullingswet Geluid

17 mei 2016

Hierbij maken de natuur- en milieuorganisaties¹ gebruik van de gelegenheid om te reageren op de concept Aanvullingswet geluid Omgevingswet.

Algemeen

De Aanvullingswet geluid (hierna: Aanvullingswet), een aanvulling op de recent door de Eerste Kamer aangenomen Omgevingswet, vormt het wettelijk kader voor de beleidsvernieuwing Geluid. Daarbij geeft de Memorie van Toelichting alvast een doorkijk naar het nog te publiceren Aanvullingsbesluit, m.n. wat betreft het normenkader, en schetst de contouren van uitwerkingen zoals cumulatie en toetsdrempels, die voor het beschermingsniveau belangrijk zijn.

Al eerder hebben de natuur- en milieuorganisaties bezwaren geuit tegen het doorschuiven van de regeling van essentiële verplichtingen, normen en berekeningswijzen naar uitvoeringsregelgeving. Onder meer vanwege de kenbaarheid voor burgers en bedrijven en de rol van het parlement als medewetgever, zijn wij van mening dat dergelijke bepalingen op wetsniveau thuishoren. Deze Aanvullingswet schuift wederom belangrijke regulering door naar lagere regels. Naast de hiervoor genoemde bezwaren leidt dit ertoe dat wij nu niet kunnen beoordelen in hoeverre deze wet straks daadwerkelijk bescherming zal bieden tegen geluidhinder.

Wij vinden het positief dat het voorstel onder meer beoogt om ook bescherming te bieden tegen toename van geluidhinder als gevolg van geleidelijke autonome groei van het verkeer en niet alleen bij fysieke aanpassing van wegen of spoorwegen. Naar onze mening dient het voorstel op een aantal punten te worden aangepast om ervoor te zorgen dat de Omgevingswet en de daarop gebaseerde uitvoeringsregelgeving daadwerkelijk voor een tenminste gelijk(waardig) beschermingsniveau zullen zorgen.

Hieronder lichten wij onze bezwaren en vragen nader toe. Onder elk kopje staat tussen haakjes het kopje uit de concept Aanvullingswet, zodat duidelijk is naar welk deel van de tekst we verwijzen.

Verplichting tot naleven geluidproductieplafonds op wetsniveau vastleggen

(Onderdeel G)

Geluidsproductieplafonds leggen de bovengrens vast wat betreft de toegestane geluidbelasting. Het is dan ook van belang dat de geluidbelasting onder dit plafond blijft. In de Wet milieubeheer is dit geregeld in artikel 11.20, waarin staat dat de beheerder zorg draagt voor de naleving van de geluidproductieplafonds. In de artikelsgewijze toelichting van deze Aanvullingswet staat op pagina 44 echter te lezen: *“De verplichting tot naleving van geluidproductieplafonds zal in het Aanvullingsbesluit geluid Omgevingswet worden vastgelegd op grond van het voorgestelde artikel 2.29a. Het voorgestelde eerste lid van artikel 20.1 voorziet specifiek in de verplichting dit periodiek te monitoren.”* Het is niet duidelijk waarom ervoor wordt gekozen om deze cruciale bepaling op AMvB-niveau op te nemen. Het gaat immers om een belangrijke kaderbepaling, die niet snel zal wijzigen en die uitstekend past binnen de Omgevingswet.

- In het kader van de rechtszekerheid, voorspelbaarheid en inzichtelijkheid zijn wij van mening dat, net als in artikel 5.37 van de Omgevingswet over de naleving van de omgevingsvergunning, de verplichting tot naleving van de geluidproductieplafonds op wetsniveau moet worden vastgelegd.

Verbetering en niet alleen handhaving geluidssituaties

(Onderdeel F en G)

Via verplichte instructieregels moet de gezondheid worden beschermd tegen geluidbelasting (artikel 2.28 onder d) en regels worden in ieder geval gesteld over geluidproductieplafonds met het oog op het beschermen van de gezondheid (artikel 2.29a). De uitwerking hiervan lijkt vooralsnog niet te leiden tot een adequate bescherming. Geluidproductieplafonds zijn destijds bepaald door de geluidproductie in een referentiejaar te kiezen en daar 1,5 dB aan 'werkruimte' bij op te tellen. Als deze regels worden vastgesteld met het oog op de gezondheid, zou dat toch tenminste moeten inhouden dat de plafonds in het

¹ Milieudefensie, de provinciale natuur- en milieufederaties, Natuurmonumenten, LandschappenNL, Soortenbescherming Nederland, Natuur & Milieu.

Aanvullingsbesluit (desnoods periodiek) naar beneden worden bijgesteld tot de voorkeurswaarde.

- Wij verzoeken u een bepaling met betrekking tot geleidelijke verlaging van de geluidproductieplafonds op te nemen in de Aanvullingswet.
- Daarnaast vragen wij of u bereid bent met de Milieu Gezondheid Risico-indicator of een ander daartoe geschikt instrument de gezondheidseffecten van deze wet te meten. Zo wordt duidelijk in hoeverre deze regelgeving daadwerkelijk de gezondheid beschermt.

‘Niet in betekenende mate regeling’ niet bij geluid

(Verbeterdoel: het vergroten van de bestuurlijke afwegingsruimte door een actieve en flexibele aanpak mogelijk te maken voor het bereiken van doelen voor de fysieke leefomgeving)

Bij dit verbeterdoel wordt gesteld dat er, voor zover dat mogelijk is, geen koppeling gelegd wordt tussen het bereiken van omgevingswaarden en individuele besluiten. Sturing op de kwaliteit van de leefomgeving gebeurt zoveel mogelijk op programmaniveau en activiteiten worden alleen getoetst worden als zij in betekenende mate bijdragen (pagina 13, Memorie van Toelichting). Deze laatste zin is een aanvulling die niet in de Memorie van Toelichting van de Omgevingswet staat. Aangezien op pagina 21 uiteengezet wordt waarom omgevingswaarden naar uw mening geen geschikt instrument zijn voor geluid, is de toegevoegde waarde van deze laatste paragraaf ons niet duidelijk. Als dit alleen voor geluid geldt, dan moet de zin aangepast worden omdat er geen omgevingswaarde voor geluid komt. Als het in het algemeen geldt dan zijn wij het daar als natuur- en milieuorganisaties niet mee eens. Om de Memorie van Toelichting van de Omgevingswet te citeren: “Omgevingswaarden zijn normen die de gewenste staat of kwaliteit van de fysieke leefomgeving of een onderdeel daarvan als beleidsdoel vastleggen”(pag. 98, 33 962-3). Dit kan vervolgens via instructieregels, algemene regels, vergunningsvoorschriften *of programma's* doorwerken. Daarnaast lijkt in deze paragraaf een voorschot genomen te worden om de niet in betekenende mate regeling straks voor nog meer aspecten in te voeren. Hier zijn wij absoluut geen voorstander van.

- Wij verzoeken u om misverstanden te voorkomen, deze laatste paragraaf te schrappen en, meer in het algemeen, om de ‘niet in betekenende mate regeling’ niet toe te passen bij geluid en andere aspecten.

Inkaderen mogelijkheid ophogen geluidproductieplafonds

(1.3 De beleidsvernieuwing geluid)

Op pagina 10 van de Memorie van Toelichting staat dat bij (dreigende) overschrijding maatregelen niet getroffen hoeven te worden als deze niet mogelijk of doelmatig zijn en een verhoging van de plafonds is vastgesteld. Op het aspect doelmatigheid gaan wij nader in bij de ‘Kaders voor bestuurlijke afweging opnemen in de uitvoeringsregelgeving’. Het is onduidelijk in hoeverre de plafonds kunnen worden opgehoogd, of die verhoging vervolgens in tijd wordt beperkt en op welke wijze de gezondheid van omwonenden dan wordt beschermd.

- Het uitgangspunt van de Omgevingswet is een (tenminste) gelijkwaardige kwaliteit van de leefomgeving en het maatschappelijke doel is een veilige en gezonde leefomgeving. Daarom pleiten wij ervoor om de verhoging van geluidproductieplafonds alleen incidenteel onder zeer duidelijke en strikte voorwaarden en slechts tijdelijk toe te staan. Om daadwerkelijk een gezonde leefomgeving te realiseren is immers een afname van de huidige geluidbelasting noodzakelijk.

Aftrek ex art. 110 Wgh handhaven voor gelijkwaardig beschermingsniveau

(4.2 Normenkader en toepassing)

Het vervallen van deze aftrek komt volledig ten goede aan de norm. De 2 dB toename voor wegen met een maximum snelheid van 70 km/u komt overeen met een toegestane verkeerstoename van circa 58%. Voor wegen in de bebouwde kom bedraagt de vervallen aftrek 5 dB. Het vervallen van de aftrek betekent een significante verlaging van het beschermingsniveau, die niet nader is onderbouwd in de Memorie van Toelichting en strijdig is met het uitgangspunt van handhaving van (tenminste) een gelijkwaardig beschermingsniveau.

- Wij vragen u de aftrek ex art. 110 Wet geluidhinder te handhaven, dan wel te motiveren waarom het vervallen van de aftrek in overeenstemming is met het uitgangspunt van handhaving van een gelijkwaardig beschermingsniveau.

Kader voor bestuurlijke afweging opnemen in de uitvoeringsregelgeving

(4.2 Normenkader en toepassing)

Bij het vaststellen en wijzigen van geluidproductieplafonds en besluitvorming inzake omgevingsplannen en projectbesluiten, zal het normenkader zoals weergegeven op pagina 27 van de Memorie van Toelichting worden gehanteerd. Dit voorziet in een voorkeurswaarde, de ondergrens beneden welke de situatie gezondheidskundig toereikend is en een maximale waarde, de bovengrens die slechts in uitzonderingssituaties kan worden overschreden. Tussen de voorkeurswaarde en maximale waarde vindt een “bestuurlijke afweging” plaats, wat een afweging inhoudt tussen hinder en gezondheidseffecten enerzijds en kosten van maatregelen anderzijds. Het bestuursorgaan kan op basis van een oordeel over “doelmatigheid” (lees: kosteneffectiviteit) besluiten een waarde boven de voorkeurswaarde (of het geluidsproductieplafond) vast te stellen.

Decentrale bestuursorganen zijn echter niet per definitie bewerktuigd om een dergelijke complexe afweging te maken. Evenmin is duidelijk of en hoe een dergelijke afweging aan een rechter ter toetsing kan worden voorgelegd. Voor het maken van een afweging en een eventuele rechterlijke toetsing zijn wetenschappelijke gefundeerde maatstaven nodig, zowel voor de karakterisering en waardering van maatschappelijke en gezondheidseffecten als voor de aspecten die moeten worden meegenomen bij de berekening van kosteneffectiviteit. In de huidige situatie is er nog de Regeling doelmatigheid geluidmaatregelen. In de Memorie van Toelichting is echter niet voorzien in het opnieuw vaststellen van een regeling met overeenkomstige en gelijkwaardige inhoud.

- Wij pleiten ervoor een dergelijke regeling vast te stellen, zodat de betreffende afweging procedureel en inhoudelijk wordt ingekaderd en juridisch niet geheel in het domein van de beleidsvrijheid terecht komt, waarmee een rechterlijk oordeel de facto buiten de orde zou zijn. Wij achten dit noodzakelijk gelet op het uitgangspunt van de Omgevingswet: een gelijkwaardig beschermingsniveau en een gelijkwaardige rechtsbescherming.

Uitzonderingen niet-reguliere situaties en “generieke mogelijkheden” Crisis- en herstelwet en Interimwet stad-en-milieu benadering

(4.2 Normenkader en toepassing)

Met heldere normen is voor iedereen duidelijk dat zodra de norm wordt overschreden of dreigt te worden overschreden er innovatieve oplossingen nodig zijn om nieuwe ontwikkelingen mogelijk te maken. Normen bieden rechtszekerheid voor initiatiefnemers en omwonenden. Ze voorkomen dat de omgevingskwaliteit uitgeruild wordt voor een nieuwe (economische) activiteit en borgen dat een veilige en gezonde leefomgeving niet verder in gevaar komt. Deze gedachte komt ook terug in het voorwoord van het jaarverslag van de Raad van State² waar de volgende relevante opmerking is gemaakt: “weerbaarheid van wetten houdt in dat op wezenlijke punten waarborgen worden geboden en dat de normering duidelijk en richtinggevend is. Weerbare wetgeving kan alleen worden bereikt door strenge kwaliteitsnormen.”

Het is onze zorg dat kwetsbare waarden, zoals gezondheid en welzijn, die niet direct in geld zijn uit te drukken, bij een bestuurlijke afweging het onderspit delven vanwege economische kortetermijnbelangen. Door op voorhand uitzonderingscategorieën aan te geven, worden onze zorgen op dit punt bevestigd. Hier lijkt immers het uitgangspunt te zijn dat woningbouw of het economisch belang zwaarder wegen dan het gezondheidskundig belang van (toekomstige) bewoners.

- Wij verzoeken u de voorgestelde mogelijke uitzonderingssituaties nader te motiveren.

Voor de zogenaamde “niet-reguliere situaties” (vervangende nieuwbouw, zeehavens, transformatie van kantoren) zal in het Aanvullingsbesluit een normenkader worden opgenomen. Hetzelfde geldt voor de “generieke mogelijkheden” (lees: mogelijkheden voor afwijken van maximale waarden) van de Crisis- en herstelwet en de Interimwet stad-en-milieu benadering (pagina 27/28, Memorie van Toelichting).

- Wij vinden het bezwaarlijk dat het een en ander niet op wetsniveau wordt vastgesteld. Dit bezwaar geldt met name voor de mogelijkheden met een generiek karakter, waar nog politieke keuzes te maken zijn en waarvoor nu evenmin duidelijk is krachtens welke bepaling in de Aanvullingswet deze vaststelling op AMvB-niveau zal geschieden.
- De transformatie van kantoren, nu en in de nabije toekomst buitengewoon actueel, vraagt ook om keuzes. Wij vinden het onverantwoord om, zonder onderzoeksverplichtingen met betrekking tot

² Raad van State, Jaarverslag 2015 https://www.raadvanstate.nl/pers/persberichten/tekst-persbericht.html?id=939&summary_only=&category_id=8

- maatregelen, generiek naar een binnenwaarde van 41 dB te gaan en zien dit graag aangepast.
- Ten aanzien van de transformatie van kantoren zal ook minimaal voorzien moeten worden in een mededelingsplicht, annex kettingbeding, aan aspirant-bewoners.
- Voor vervangende nieuwbouw en zeehavens gaan wij ervan uit, gegeven het uitgangspunt van gelijkwaardige bescherming, dat het huidige normenkader wordt overgenomen. Het feit dat het nagenoeg onmogelijk is om geluid beperkende maatregelen in zeehavens te treffen, betekent wat ons betreft niet automatisch dat er van de maximale grenswaarde afgeweken moet worden om ruimte voor woningbouw te scheppen. Sommige gebieden lenen zich blijkbaar minder voor woningbouw.

Toetsdrempels (NIBM en aandachtsgebieden): voorzorgbeginsel hanteren, hoogwaardige en controleerbare monitoring des te meer noodzakelijk

(4.3 Geluidgevoelige objecten en aandachtsgebieden en 4.6 Andere onderwerpen die in de uitvoeringsregelgeving zullen worden vastgelegd)

De Memorie van Toelichting stelt “beperking tot aandachtsgebieden” en een “NIBM-regeling geluid” in het vooruitzicht, bij wijze van (impliciete³) toetsdrempel. Buiten de aandachtsgebieden en onder een “Niet in betekenende mate” niveau zou geen toetsing hoeven plaats te vinden. Het grote risico van dergelijke toetsdrempels is dat ze geen recht doen aan lokale situaties en via cumulatie tot overschrijdingssituaties kunnen leiden. Juist bij geluid zijn lokale situaties buitengewoon divers en kan de impact van de keuze voor een bepaald niveau (NIBM) of een bepaalde zone (aandachtsgebied) zeer groot zijn. Op dit moment is het voor ons niet duidelijk hoe dit via een uitvoerbare en uniform toepasbare regeling vorm kan krijgen.

- Geluid wordt in tegenstelling tot bijvoorbeeld de concentratie stikstofdioxide in de lucht gemeten in decibel wat een logaritmische schaal kent. Wij vragen ons af hoe en op basis van welke informatie moet worden bepaald wat 'niet in betekenende mate' bij geluid is.
- In ieder geval zou er voor dergelijke drempels een solide wetenschappelijke basis moeten zijn, op basis van het voorzorgbeginsel. Mocht hiertoe toch worden besloten dan is een continue, kwalitatief hoogwaardige en voor burgers en vertegenwoordigende organen controleerbare regeling van monitoring plus verslaglegging noodzakelijk.

Bij gemeentelijke wegen beleidsvrijheid gemeentes inkaderen

(4.5 Situaties zonder geluidproductieplafonds onder de Omgevingswet)

Voor gemeentelijke wegen worden geen geluidsproductieplafonds vastgesteld, maar komt een ander systeem om de geluidsbelasting te beheersen. Hiervoor is een grondslag opgenomen om “bij algemene maatregel van bestuur een parameter aan te wijzen voor de monitoring van de geluidproductie van de gemeentelijke infrastructuur” (pagina 30, Memorie van Toelichting).

- Wij krijgen graag helderheid over deze 'parameter'.

Ter uitwerking hiervan moeten gemeenten straks een basiskaart opstellen van de geluidsemissies van gemeentelijke wegen en spoorwegen in een nader te bepalen referentiejaar. Deze kaart moet gebaseerd worden op telgegevens van het verkeer op de gemeentelijke wegen (pagina 39, Memorie van Toelichting) en wordt dus gebaseerd op modeluitkomsten. Vervolgens wordt er om de vijf jaar gemeten om (dreigende) geluidknelpunten aan te pakken. Maar dit gaat om een overschrijding ten opzichte van de emissie in een arbitrair gekozen referentiejaar. Er wordt niet vastgesteld of dit referentieniveau al dan niet te hoog is en er wordt ook geen enkel verband gelegd met het streven naar een gezonde leefomgeving. Als bij de vijfjarige monitoring blijkt dat er knelpunten (dreigen te) ontstaan kan het gemeentebestuur zo nodig maatregelen treffen als dat volgt uit de bestuurlijke afweging daarover (pagina 31, Memorie van Toelichting).

- Onduidelijk is welke voorwaarden hierbij gelden. Wanneer moet een gemeentebestuur maatregelen nemen? Hoe lang mag een knelpunt overschreden worden? Hoe kunnen de verschillende belangen goed worden afgewogen?
- 'Rustige' wegen mogen hierbij buiten beschouwing blijven. Waarbij wordt gedacht aan een drempel van 1000 motorvoertuigen per etmaal op een asfaltweg en een drempel van 500 motorvoertuigen per etmaal voor een weg met klinkers. Wij vragen ons af op basis van welke informatie voor deze drempel is gekozen.
- Als financiële doelmatigheid een rol speelt, dan zullen maatregelen al snel als 'te duur' worden bestempeld. De vraag is hoe gemeenten ondersteund worden in het maken van een transparante en eerlijke afweging bij (te) hoge geluidsbelasting.

³ Aandachtsgebieden komen neer op een impliciete toetsdrempel.

Regels voor cumulatieve belasting: reikwijdte en doorwerking

(4.6 Andere onderwerpen die in de uitvoeringsregelgeving zullen worden vastgelegd)

In het voorliggende voorstel wordt gekozen voor geluidproductieplafonds (eisen aan geluidproductie op referentiepunten langs geluidbronnen) in plaats van (of naast) omgevingswaarden voor geluid. Juist voor het probleem van cumulatie zijn omgevingswaarden voor geluid noodzakelijk. In de toelichting wordt heel summier aandacht besteed aan optelling en cumulatie (p. 30-31).

- Niet duidelijk is waaraan de gezamenlijke geluidbelasting zal worden getoetst, bij gebrek aan een omgevingswaarde. In 'meer gevallen' zal de gezamenlijke geluidbelasting worden getoetst. Onduidelijk is in welke gevallen. Dit alles zal pas worden geregeld in het Aanvullingsbesluit geluid. Wij pleiten ervoor om op wetsniveau te bepalen dat op rijksniveau een omgevingswaarde geluid wordt vastgesteld. De uitwerking kan in de Aanvullingswet plaatsvinden, bijvoorbeeld in de vorm van een maximaantal woningen met een geluidsbelasting van x dB op de gevel. Een dergelijke omgevingswaarde maakt duidelijk hoeveel (geaccumuleerde) hinder toelaatbaar wordt geacht en waarborgt dat bij overschrijding daadwerkelijk maatregelen genomen worden.
- Er wordt aangekondigd dat er in de uitvoeringsregelgeving regels gesteld zullen worden over de totale geluidsbelasting, zowel als gevolg van verschillende bronnen van dezelfde bronsoort en onder dezelfde beheerder als van verschillende bronnen en verschillende bronsoorten. Gaan deze regels alleen over geluidsbronnen als rijkswegen, provinciale wegen, industrieterreinen en gemeentelijke wegen of worden hier ook overige geluidsbronnen zoals bijvoorbeeld een individueel bedrijf, vliegveld of evenement in meegenomen?
- Ons is niet duidelijk welke vorm van regulering dit zal zijn: instructieregels die voorschrijven dat een gemeente hier rekening mee moet houden of komt er een duidelijke wettelijke grens voor gecumuleerd geluid?

Monitoring en verslaglegging: openbaarheid en toegankelijkheid garanderen

(4.6 Andere onderwerpen die in de uitvoeringsregelgeving zullen worden vastgelegd)

De Memorie van Toelichting stelt dat naleving geborgd wordt door monitoring en verslaglegging, zodat tijdige maatregelen genomen kunnen worden (pagina 32). Dit wordt verder in de uitvoeringsregelgeving ingekaderd. Wij missen hierbij de ambitie om in de regelgeving de openbaarheid en toegankelijkheid van de registers met de betreffende gegevens te garanderen en een verplichting om de monitoringsverslagen aan vertegenwoordigende organen ter beschikking te stellen. Niet alleen is dit noodzakelijk als uitvloeisel van het Verdrag van Aarhus, maar ook worden burgers en vertegenwoordigende organen zo in staat gesteld om aan effectieve handhaving bij te dragen.

Wij vragen dit niet voor niets. Uit de 'Nota van bevindingen over de nalevingsverslagen geluidproductieplafonds wegen en spoorwegen in 2014' (bijlage bij Kamerstuk 32252 nr. 57) blijkt dat er op trajecten waar in 2013 al dreigende overschrijdingen werden gesignaleerd, inmiddels daadwerkelijk overschrijdingen zijn geconstateerd. Voor rijkswegen en hoofdspoorwegen blijkt het nemen van tijdige maatregelen dus nu al een flinke uitdaging te zijn.

- Wij verzoeken u om de openbaarheid en toegankelijkheid te garanderen door deze in de regelgeving vast te leggen.

Prikkels inbouwen voor vermindering van de geluidsbelasting aan de bron

(4.7 Bronmaatregelen)

Juist met het nemen van bronmaatregelen kan geluidbelasting aangepakt worden.

- Met deze Aanvullingswet is het ons onduidelijk hoe de systematiek van geluidproductieplafonds het nemen van bronmaatregelen zal stimuleren. Immers, op basis van de concepttekst kan bij overschrijding ook het plafond worden opgehoogd. De voorgestelde formulering is te vrijblijvend en zal bronmaatregelen niet stimuleren.
- Wij verzoeken u meer prikkels in de voorliggende regelgeving op te nemen voor maatregelen aan de bron.

Geluidproductieplafond industrieterreinen: gelijkwaardig beschermingsniveau vergt afzien van toekennen werkruimte

(5.1 Eerste invoering van de nieuwe geluidregels)

De Aanvullingswet en daarop gebaseerde regelgeving regelt de vaststelling van geluidproductieplafonds voor industrieterreinen. U geeft aan dat u de omzetting naar het nieuwe stelsel in beginsel beleidsneutraal wilt laten plaatsvinden.

- Hierbij vragen wij ons af hoe wordt omgegaan met het verschil tussen de huidige zonering en geluidproductieplafonds? Vooral daar waar van verschillende bedrijven die elk een specifieke vergunde geluidsemisatie hebben op een bedrijventerrein ("uitstoot van geluid door een bron) de overgang moet worden gemaakt naar immissie (geluid op het referentiepunt).
- Bij een beleidsneutrale omzetting gaan wij ervan uit dat dit betekent dat de huidige (vergunde) geluidsbelasting gelijk zal staan aan de hoogte van het geluidproductieplafond en dat hier dus niet nog een werkruimte van 1,5 dB bij zal worden geteld.
- We missen in de toelichting aandacht voor het instrument 'geluidverdeelplannen', die op een aantal plaatsen reeds zijn of worden vastgesteld.

Garanties voor sanering van te hoge geluidbelastingen door gemeenten

(5.2 Sanering van te hoge geluidbelastingen)

Aangegeven is dat de lopende saneringen op grond van de Wet geluidhinder nog niet zijn afgerond en dat de saneringsopgave met de invoering voor geluidproductieplafonds voor rijkswegen en hoofdspoorwegen is geactualiseerd. Uit de brief van 20 november 2015 (Kamerstukken 32252-56) van staatssecretaris Dijkema komt echter naar voren dat de kosten van de saneringsopgave met ca. 800 miljoen euro boven het beschikbare budget uitkomen. Ook wordt aangekondigd dat er pas in 2018 een goed beeld ontstaat van alle maatregelen die nodig zijn en de kosten daarvan. Dit betekent dat bijsturing van het Meerjaren Programma Geluidssanering volgens de staatssecretaris onvermijdelijk is om recht te doen aan het budget gestuurd karakter van het programma.

- Dit geeft wat ons betreft nogmaals de noodzaak aan om de lokale afwegingsruimte te begrenzen. Immers als blijkt dat het voor het Rijk al lastig en duur is om (te) hoge geluidsbelasting aan te pakken, zal het aanpakken van (dreigende) knelpunten voor gemeenten ongetwijfeld ook lastig en duur zijn. Om te voorkomen dat straks het nemen van maatregelen steeds weer wordt uitgesteld met financiële doelmatigheidsargumenten, moet er wat ons betreft een harde norm zijn die de gezondheid van de mensen afdoende beschermt.

Wij hopen dat u het voorstel voor de Aanvullingswet geluid Omgevingswet en de Memorie van Toelichting zult willen aanpassen, zodat de aangevulde Omgevingswet borgt dat de kwaliteit van de leefomgeving op het aspect geluid(hinder) zal verbeteren.

Tot een nadere toelichting zijn wij vanzelfsprekend graag bereid. Onze contactpersoon is Marga Robesin (m.robessin@natuurenmilieu.nl)